

τοῦ σμήνους τούτου τῶν ἀνταπειτητῶν ὑπάρχουσι καί τινες, μόνον τὸ 1/3000 ἐκ τοῦ ὅλου τιμήματος τῆς οἰκίας δικαιούμενοι νὰ λάβωσι, δὲν μακαρίζει βέβαια τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ἐγκαθάρισιν τοιαύτης περιουσίας δικαστικῶς γραφεῖς καὶ λογιστὰς.

Κατὰ μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν παρεκάθισε τοῖς Ἀθανάτοις καὶ μία Κυρία, καὶ τοῦτο διὰ πρῶτην μέχρι τοῦδε φορὰν. Ἡ ἄφορος αὐτῇ Κυρία ὀνομάζεται Κραζέσκη,

ἀπὸ πολλοῦ δὲ διδάσκει ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Στοκχόλμης „Γψηλὴν Μαθηματικὴν“ μὲ τὸν τίτλον ἐπιτίμου Καθηγητοῦ.

Ἡ ἐτήσια κρεωφαγία τοῦ Βερολίνου συμβαδίζει πρὸς τὴν συνεχῆ αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γερμανικῆς πρωτεύουσος. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐσφάγησαν ἐν Βερολίῳ 152,588 βόες, 452,254 χοῖροι, 662,409 κριοὶ καὶ 119,021 μύχοι. Ἐκ τοῦ τεραστίου τούτου ποσοῦ μόνον μίαν ἑκατοντάδα χιλιάδων κριῶν πρόμηθεύεται ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.

Προτιμῶσα ἡ „Κλειώ“ ἀπλὴν ἀναγραφὴν τοῦ ἐν Βαυαρίᾳ διλιβεροῦ δράματος παρέχει σήμερον εἰς τοὺς Ἀναγνώστας αὐτῆς μόνας τὰς εἰκόνας τῶν δύο εὐγενῶν θυμάτων. Ἡ Μοῦσα τῆς Ἱστορίας ἐπὶ μακρὸν θὰ σιγήσῃ, διότι ἐπὶ τοῦ διδύμου ἐκείνου τάφου πενθίμως περιπλανῶνται αἱ σικαὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς, αἱ ἐλστέρευσε καὶ ἐθεράπευσε διὰ βίου ὁ δαφνηστεφῆς Μονόρχης, παρὰ ταύταις δὲ πενθεῖ καὶ ἡ Ἐπιστήμη, ἥς πιστότατος ἱεροφάντης κέῖται παρὰ τῷ προσφιλεῖ πατρὶ τοῦ ἔθνους του.

Ὡραϊότατος μαχητῆς, ὀδηγήσας τὸν ἐνδοσυϊδὴ καὶ ἀνδρεῖον λαόν του εἰς ἐνδύξους μάχας, ἐλευθερίως χορηγὸς καὶ δημιουργὸς καλλιτεχνικῆς ἐποχῆς, πρῶτιστα δὲ προσφιλέστατος Μονάρχης, ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἔπασχεν ἀπὸ πολλοῦ τὰς φρένας καὶ ἡ περὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ μέριμνα τοῦ Κράτους ἔταξε φύλακα καὶ πεφωτισμένον τοῦ πάσχοντος παρήγορον ἕνα τῶν διασημωτέρων ψυχιατρῶν, τὸν διδάκτορα Γκοῦδεν. Ἐπέπρωτο κατὰ ζοφερόν καὶ ἀσέληνον νύκτα ὁλόκληρος ἡ πρωτεύουσα ν' ἀναζητῇ εἰς τὰς ὄχθας μιᾶς λίμνης τὰ ἔχνη τοῦ βασιλέως τῆς, καὶ ἀντὶ τούτων νὰ εὕρῃ

τὸ πτώμα του, καὶ παρ' αὐτὸν τὸ πτώμα τοῦ πιστοῦ Μέντορός του. Μαῦρος πέπλος θὰ καλύπτῃ πάντοτε τὸ μυστηριώδες τοῦτο τέρμα τὸσον παρὰ φόρου ζωῆς, ἥτις παρέσυρεν εἰς τὸν θάνατον καὶ μίαν συμπαθεστάτην ὑπαρξιν, ὑψηλὸν θυμὸν τῆς πρὸς τὸ ἀπῶλον καθῆκον καὶ τοὺς θεσμοὺς ἀφωσιώσεως.

— Τὴν σύντομον νεκρολογίαν ἐνὸς βασιλέως προσφιλοῦς καὶ ὑπηκόου ἀληθινοῦ διαδέχεται ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ ὥραιότατῃ εἰκὼν τοῦ γνωστοῦ ἤδη διὰ τῆς „Κλειῶς“ ζωγράφου Σίχελ, ὅστις νέαν λαμπρὰν αὐτοῦ ἐλαιογραφίαν, τὴν *Θερινὴν ὥραν*, ἐξέδωκεν ἀπὸ τινος ἐν Μονάχῃ εἰς κοινὴν θέαν. Τὸ σύστημα τῆς προσωποποιήσεως παντὸς νοητοῦ μόνον θέματος ἀποτελεῖ γονιμωτάτην τάσιν τῆς συγχρόνου γερμανικῆς Σχολῆς, ἥτις ἀπαράμιλλος ἀναδειχθεῖσα εἰς τὴν ἀναπαράστασιν τῶν ἀρχαίων ὑποθέσεων. κατορθοῖ ἀπὸ τινος καὶ εἰς παντοίας ὑποθέσεις νὰ ἐκμεταλλεῖται συγχρόνους παραστάσεις, μεθ' ὧν χάριτος ἐκτελεῖται τοῦτο ὑπὸ τῶν ἄλλως πρωταγωνιστούντων εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἰταλῶν καὶ γάλλων καλλιτεχνῶν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΗ.

Ὁ γνωστὸς ἐπὶ γονιμότητι δραματικῶς τῶν Ἰταλῶν ποιητῆς Παῦλος Φερράρι ἀπηύθυνε, κατὰ τὰς ἐγγυρίους ἐφημερίδας, πρὸς πόντας τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους ἐγκύκλιον, δι' ἧς μετὰ πόνου ἐξαίτεται τὴν παρέμβασιν καὶ προστασίαν τοῦ νόμου κατὰ τοῦ ὁσημέραι αὐξήσαντος ἀδικήματος, καθ' ὃ οἱ Ἰταλοὶ διευθύνται τῶν θεάτρων καὶ οἱ ἐργολάβοι ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἀναβιβάζουσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰ δράματά του. Ὁ ἀτυχὴς ποιητῆς ἐπικαλούμενος πεζοτάτους τῆς στατιστικῆς ἀριθμοὺς ἐκτίθησι μετὰ πάσης δυνατῆς λεπτομερείας, ὅτι ὑπὸ τῶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐνεργῶν ἐν Ἰταλίᾳ δραματικῶν θιάσων δίδονται καθ' ἑκάστην δύο κατὰ μέσον ὅρον ἐκ τῶν δραμάτων του εἰς διακόσια διάφορα θέατρα, καὶ συμπεραίνει δικαίως, ὅτι ἐὰν ἐξ ἑκάστης παραστάσεως εἰκοσι μόνον ἐλάμβανε δραχμὰς, θὰ εἶχε κατὰ μῆνα τοὐλάχιστον χιλίας καὶ διακοσίας δραχμὰς ὡς ἀμοιβὴν τῶν κόπων καὶ τῶν ἀγρυπνιῶν του. Ἀντὶ τούτων ὅμως μετ' ὀδύνῃς ὁμολογεῖ, ὅτι ἀντὶ πάντων τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων καὶ ἀπαύστως παριστανόμενων δραματικῶν ἔργων του λαμβάνει καθ' ὅλον τὸ ἔτος μόλις τριακοσίας δραχμὰς. Περαιῶν δὲ τὴν ἐν λόγῳ ἐγκύκλιον ἀναφωνεῖ „ἔλεος, κύριε Νομάρχα, δι' ἄνθρωπον, ὅστις εἰργάσθη τοσοῦτον καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτεῖ, εἰμὶ νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ζῇ ἐκ τῆς ἐργασίας του!“

Πολὺν κρότον ἐπροξένησεν ἐν Ἰταλίᾳ δίκη τις, ἣν ἐγείρει ἐπίσημους τις ἀμερικανὸς θεατρῶνης κατὰ τοῦ διασήμεου Ἰταλοῦ ἀοιδοῦ Σαλβίνην. Ὁ τελευταῖος ἐλάμβανε κατὰ τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ πρώτου διαμονὴν του δύο καθ' ἑκάστην ἑσπέραν παραστάσεως στεάτινα κηρία, τὰ ὅποια, συμφωνῶς πρὸς ρητὸν τοῦ συμβολαίου ὅρον, ἦσαν προορισμένα νὰ φωτίζωσι τὸ δωμάτιον τῆς κομμώσεώς του. Ἐτυχεν ὅμως ὁ ἀοιδὸς οὗτος νὰ ᾔνῃ λίαν οἰκονόμος καὶ εὐρίσκειν ἐπαρκέστατον τὸν φωτισμὸν τῶν λαμπτήρων τοῦ φωταερίου νὰ μὴ χρησιμοποιοῖ τὰ κηρία, ἀλλὰ νὰ ἐναποθέτῃ αὐτὰ εἰς τὰ ἐρμάρια του. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἐν τῷ ἀμερικανικῷ ἐκείνῳ θεάτρῳ διαμονῆς του τοσοῦτον ἐπλουτίσθη ἡ κηρίνη τοῦ ἀοιδοῦ συλλογὴ, ὥστε ἀναχωρῶν ἐπλήρωσε μὲ σπερματοσέτα ἱκανὸν ἀριθμὸν κιβωτίων, τοῦθ' ὅπερ ἐχόλωσε τὸν σπάταλον ἄλλως θεατρῶνης, ἐγκαλέσαντα τὸν Σαλβίνην καὶ ἀπαιτοῦντα ἀποζημίωσιν χιλίων περιπτου

δραχμῶν, ὅσον κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐξετιμῆθη καὶ ἡ πραγματικὴ τῶν κηρίων ἀξία.

Ἀπὸ τῆς 27. προσεχοῦς Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 2. Ὀκτωβρίου ἐνεστ. ἔτους συνέχεται εἰς ἐβδόμην ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ σύνοδον τὸ „Συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων“. Τὴν φορὰν ταύτην ἀνέλαβεν αὐτὴ ὑπὸ τὴν προστασίαν του ὁ Ἀρχιδουὲξ Ράινερ, ἀνὴρ ἐλευθεροφρον καὶ λίαν πεπαιδευμένος.

Ὁ κόμης Τράουτμανσδόρφ, αὐτάρχης τοῦ Αυτοκράτορος Καρόλου τοῦ ΣΤ'. εἶχεν ἀγοράσει παρὰ τοῦ διασήμεου ὀργανοποιοῦ Ἰακώβου Στάινερ ἐν βιολίον ὑπὸ τὰς ἐξῆς συμφωνίας. Ὁ πωλητῆς ἔλαβε πρῶτον 66 χρυσὰ λουδοβίκεια, ἔπειτα ἰσοβίως ἐκλεκτὸν καθημερινὸν γεῦμα, ἑκαστὸν ἔτος νέον ἐνδυμα μὲ χρυσὴν παρυφήν, δύο πῆδους ζύδου, δώρεάν κατοικίαν μὲ θέρμανσιν καὶ φωτισμὸν, μισθὸν κατὰ μῆνα 150 φράγκων (εἰς σημερινὸν νόμισμα), καὶ ἐὰν ᾔθελε νὰ νυμφευθῇ, ὅσον ἀριθμὸν λαγῶν ᾔθελεν ἐπιθυμῆσαι, καὶ δι' ἑαυτὸν ἀνὰ πᾶν ἔτος 12 κόνιστρα πλήρη ὑπωρικίων καὶ ἄλλα τόσα διὰ τὴν γηραιὰν τροφὸν του. Ὁ Στάινερ μετὰ τὴν παράδοξον ταύτην πώλησιν ἔζησε 16 ἔτη καὶ οὕτως ὑπελογίσθη ὅτι τὸ βιολίον ἐκτίσεν εἰς τὸν κόμητα περὶ τὰς 20,000 φιορινίων.

Ἐν Γενεύῃ μέλλει νὰ ἐκδοθῇ εἰκονογραφημένον περιοδικὸν εἰς δύο συγχρόνως γλώσσας, τὴν γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν. Ἀπὸ πενταετίας παρασκευάζεται πρὸς τοῦτο μέγα βιβλιοπωλὸν κατὰστήματα καὶ καταθέτει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κεφάλαια ἄνω τῶν 300,000 φράγκων.

Κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ γείνῃ νέα ἔκδοσις τῶν συγγραμμάτων τοῦ Γεωργίου Burns, τὰ ὅποια μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν πλεον ἢ 140 κισ. Ὁ ἀναλαβὼν τὴν νέαν ταύτην ἔκδοσιν βιβλιοπώλης κ. Elliot Stock ἐν Λονδίῳ, συνέλαβε τὴν ἀλλόκοτον καὶ πρωτότυπον ὄντως ἰδέαν ν' ἀγοράσῃ

μέγα μέρος ξύλων εκ τῆς παλαιᾶς οἰκίας, ὅπου κατῆκει ὁ μέγιστος τῆς Σκωτίας λυρικὸς ποιητὴς καὶ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πινακίδων διὰ τὰ δεδεμένα σώματα τῆς ἐκδόσεως ταύτης.

* * *

Διαρκὴς πόσις ἀφινδίου κατὰ τὰ διάφορα ὑπὸ ἱατρῶν γενόμενα πειράματα προκαλοῦσι ταραχὰς τῶν ἐγκεφαλικῶν λειτουργιῶν, ἐλάττωσιν τῶν διανοητικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων, σπασμούς, ἐπὶ τέλους δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον. Καὶ ὅμως τὸ ποτὸν τοῦτο ἐξακολουθοῦσι νὰ πίνωσι κατὰ κόρον οἱ πεπολιτισμένοι τῆς Εὐρώπης, ἀπεδείχθη δέ, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ κατανάλωσις αὐτοῦ σημαντικῶς προσέδωκεν ἐν μὲν Ὀλλανδίᾳ κατὰ 30%, ἐν Βελγίῳ κατὰ 50% καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατὰ 70%! Ἐν Πρωσσίᾳ ὑπελογίσθη, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ 1870 ἡ ἔτησια κατανάλωσις τοῦ ποτοῦ τούτου ἀπὸ 8 λίτρων ἀνῆλθεν εἰς 10 κατὰ κεφαλὴν, ἡ δὲ τοῦ ζύ-
δου ἀπὸ 37 ἀνῆλθεν εἰς 88 κατὰ κεφαλὴν. Τὸ ποτὸν τῆς ἀφινδίου συν-

ίσταται ἐκ 18 καὶ πλέον εἰδῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται καὶ τὸ βερμούδιον, ἡ κανέλλα, τὸ πορτοκάλιον καὶ πολλὰ ἄλλα.

* * *

Ἐν Βούδα Πέστη ἀσχολεῖται ἀπὸ τινος ὁμίλος μηχανικῶν εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου, καθ' ὃν ὅλη ἡ πόλις νὰ προμηθεύηται ὕδωρ ἀπὸ ὑποχθονίων πηγῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐγένετο ἤδη διάτρησις ἐνὸς ἀρτεσιανοῦ ὠρέατος εἰς βάθος 900 μέτρων καὶ ἐπέκεινα ἀπαιτήσασα δαπάνην ἐνὸς ἑκατομ. φράγκ. Τὸ φρέαρ παρέχει καθ' ἑκάστην 900,000 λίτρας ὕδατος 71° Κελσίου, ἐν τούτοις ἡ διάτρησις θὰ προχωρήσῃ, μέχρις οὗ ἡ θερμότης τοῦ ὕδατος ἀξηθῇ εἰς 92°. Ἀπὸ τοῦδε ὅλοι οἱ θερμοκέφαλοι κάτοικοι τῆς Οὐγγρικῆς πρωτευούσης πλάττουσι τὰ τολμηρότερα ἀνειροπολήματα περὶ τῆς μελλούσης εὐτυχίας τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα θὰ παρέχῃ ἡ ἀκοπος πανταχόθεν προμήθεια θερμοῦ καὶ ζέοντος ὕδατος.

Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ο Σ Η Μ Α.

Ἡ εὐσύννοπος ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν γραμματοσῆμων εἶνε παντελῶς σχεδὸν ἀγνωστος εἰς τὰ μέρη μας, ἐνῶ δὲ καταβάλλεται ἀπὸ τινος ἐπαινετῇ φροντίδι πρὸς διάδοσιν νομισματικῶν γνώσεων, καὶ ἔκαστος ἀναγνώστης περιοδικῶν δύναται νὰ ἐκφέρῃ ὅπως οὖν ὁμοιολήθῃ γνώμην περὶ παλαιωτάτων ἀντικειμένων, ἀναγομένων εἰς προγενεστέρους περιόδους τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου, οἱ πλεῖστοι ἀγνοοῦμεν πότε ἤρχισαν νὰ κυκλοφορῶσι τὰ ἑλληνικὰ γραμματόσημα καὶ ποσάκις μέχρι τοῦδε μετεχρωματίσθησαν ἢ διετεμνίσθησαν ἢ ἀνετυπώθησαν. Ἡμεῖς ἔτυχεν ἐσχάτως ἐξ ἑλληνικῆς καὶ γερμανικῆς ἅμα πηγῆς ν' ἀρυσθῶμεν τὰς ἐξῆς εὐμνημονεύτους πληροφορίες, ὅς καὶ μεταδίδομεν τοῖς ἡμετέροις Ἀναγνώσταις, παρακαλοῦντες τοὺς πράγματογνώμονας ν' ἀνακοινώσωσιν ἡμῖν ὅ,τι νομίζουσι συμπληροῦν ἢ ἐπανορθοῦν αὐτάς.

Τὰ πρῶτα λοιπὸν ἑλληνικὰ γραμματόσημα παρεδόθησαν εἰς κυκλοφορίαν τῇ 14/26. Νοεμβρίου 1860, καὶ οὐχὶ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1861, ὡς ἐνομίζετο ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐγράφετο εἰς τὰ Λευκώματα τῶν Συλλογῶν, ἐτυπώθησαν δὲ διὰ χαλυβογραφίας ἐν Παρισίοις εἰς ἐξ διάφορα χρώματα καὶ τιμὰς, ἤτοι 1, 2, 5, 20, 40 καὶ 80 λεπτῶν. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1861 ἐκυκλοφόρησε καὶ τὸ δεκάλεπτον. Ἡ πρώτη δ' αὕτη ἔκδοσις διακρίνεται ἀπὸ τῶν μεταγενεστέρων ξυλογραφικῶν διὰ τῶν ἐξῆς μάλιστα πλεονεκτημάτων: Καθαρώτατος τύπος καὶ ἐπιμελὲς ἐπιστίλβωσις, ἀκριβεστάτη συμμετρία τῶν περιβαλλουσῶν τὸ εἰκόνισμα γραμμῶν, λεπτόταται σκαί πρὸς ἀνάδειξιν τῆς ἱαρχῆς τοῦ Ἑρμου μορφῆς, τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ κράνους, χάρτης λεῖος καὶ μετρίως παχύς, καθαρὸν δὲ καὶ λεπτὸν τὸ ἐπίχρυσμα τοῦ κόμμεως, αὐτὰ ἦσαν τὰ γνωρίσματα τῆς πρώτης τοῦ ἑλλ. γραμματοσῆμου ἐμφανίσεως, ὥραιότερου τότε πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπεξεργασίαν, νῦν δὲ καὶ πάντοτε ὡς πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν ἐπίνοιαν καὶ πρωτοτυπίαν. Εὐθὺς ὅμως τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1862 ἤρχισεν νέα ἐκτύπωσις ἐν Ἀθήναις διὰ ξυλογραφικῶν ἐκτύπων, ἀφοῦ προηγουμένως, κατὰ Ἰανουάριον, εἶχε γένειν ἀπό-

εἰκόνισμα γραμμῶν, λεπτόταται σκαί πρὸς ἀνάδειξιν τῆς ἱαρχῆς τοῦ Ἑρμου μορφῆς, τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ κράνους, χάρτης λεῖος καὶ μετρίως παχύς, καθαρὸν δὲ καὶ λεπτὸν τὸ ἐπίχρυσμα τοῦ κόμμεως, αὐτὰ ἦσαν τὰ γνωρίσματα τῆς πρώτης τοῦ ἑλλ. γραμματοσῆμου ἐμφανίσεως, ὥραιότερου τότε πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπεξεργασίαν, νῦν δὲ καὶ πάντοτε ὡς πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν ἐπίνοιαν καὶ πρωτοτυπίαν. Εὐθὺς ὅμως τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1862 ἤρχισεν νέα ἐκτύπωσις ἐν Ἀθήναις διὰ ξυλογραφικῶν ἐκτύπων, ἀφοῦ προηγουμένως, κατὰ Ἰανουάριον, εἶχε γένειν ἀπό-

πειρα χαλυβδίνων, δι' ἀπιστεύτου ἐπιτυχίας στεφθεῖσα, ὡς δεικνύουσι τὰ ὀλίγα ἀντίτυπα διλέπτων καὶ εἰκασαλέπτων γραμματοσῆμων, ἀλλὰ δι' ἀγνώστους λόγους μὴ χρησιμοποιηθεῖσα. Ὅπως δὲ ποτε καὶ ἡ δευτέρα αὕτη ἔκδοσις ἢ μᾶλλον ἀνατύπωσις διασώζει τὴν χάριν τῶν παρισινῶν, τὰ δὲ χρώματα εἶνε ἀμυγῇ πτητικῶν οὐσιῶν, αἵτινες εἰσῆλθον ἀπὸ τοῦ 1864, ὅτε ἐγένετο καὶ ἄλλη ἀνατύπωσις. Ἀπὸ τοῦ 1865 καθιερώθη καὶ ἡ χρῆσις χειροτέρου ὁσημέραι χάρτου, ἀνεπιτηδείου νὰ μεταδώσῃ τὰς λεπτάς γραμμάς φθαρέντος ξυλογραφήματος, μέχρι δὲ τοῦ 1875 κατήντησεν ὁ Ἑρμῆς φαλακρός, σκυθρωπός, ἰσχνότατος, τὸ περιβάλλον αὐτὸν τετράγωνον πλαίσιον ἀνεπέτασε τὰς πλευρὰς πρὸς κυκλικὰς διαστάσεις, ἱκανὰς νὰ μεταβάλλωσι τὰ ὠραῖα ἑλληνικὰ γράμματα εἰς ἱερογλυφικὰ σφηνώματα. Τὸ κακὸν προσελήφθη διὰ νέας παρισινῆς ἐκτυπώσεως (1875), ἐπεκατέστημεν δὲ καὶ τότε τὴν δαπανηρὰν ἀρωγὴν τῆς Εὐρώπης, χωρὶς νὰ ἐξακριβωθῶσι τὰ αἷτια φρικώδους ὁπισθοδρομήσεως, πῶς δηλ. πρὸ δεκαπενταετίας ὅλης κατωρνώθη ἐν Ἀθήναις ἡ ἐφθηνὴ ἀναπαραγωγὴ γραμματοσῆμων ἐφαμιλλῶν πρὸς τὰ παρισινά.

Ἄλλ' ὅτε πρὸ τινος ἐπεφάνη τὸ νέον τῶν γραμματοσῆμων εἶδος κατὰ τὰ παραθεθεμένα δύο ὑποδείγματα, ἐλήφθη ἅρα γε ἡ ἀπαιτουμένη πρόνοια πρὸς διατήρησιν τῆς δροσερότητός του, ὡς ἐκφράζονται οἱ Γερμανοί: Ὡς καὶ προλαβόντως ἐλέγομεν ἐπεδοκιμάσθη εἰλικρινῶς ὑπὸ τῶν ξένων ἡ καινοτομία, εἰς ἡμᾶς δ' ἀπομένει νὰ παράσχωμεν διαρκὲς δεῖγμα τῆς φιλοκαλίας μας, ὀλίγην καταβάλλοντες προσοχὴν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ βαθμιαίαν βελτίωσιν συγχρόνως τοῦ πολιτισμοῦ μνημείων, ὁποῖα θεωροῦνται καὶ εἶνε τὰ γραμματόσημα, ἀφοῦ τὸ ἄψυχον χῶμα, ἐφ' οὗ πατούμεν, τόσον φιλοστόργως κρύπτει εἰς τοὺς κόλπους του καὶ κατὰ καιροῦς ἀποκαλύπτει τὰ κειμήλια τοῦ πολιτισμοῦ τῶν πατέρων μας.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Α. Ζ. εἰς Βιτώλια. Τὴν τελευταίαν Σας ἐλάβομεν καὶ προσεχῶς θὰ Σας γράψωμεν. — κ. Ν. Δ. Γ. εἰς Πύργον. Θὰ πράξωμεν κατὰ τὰς δοθείσας ἡμῖν ὁδηγίας. — κ. Α. Κ. εἰς Βακαῖον. Ἐλήφθησαν καὶ Σας εὐχαριστοῦμεν. Τὸ φύλλον τοῦ κ. Β. θὰ διευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς. — κ. Μ. Σ. εἰς Καλαφάτιον. Ἡ ἐπιστολὴ Σας ἐλήφθη ἐγκαίρως, τὸ ἐν αὐτῇ ὅμως ἀναμένομεν. — κ. Α. Α. εἰς Ἄρμα-

βήρ. Τὰς ἐπιστολάς Σας ἐλάβομεν καὶ Σας εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πάντοτε φιλικὰς ὑμῶν προσπαθείας. Μετὰ 3—4 ἡμέρας ἐλπίζομεν νὰ ᾔνετοιμοι, ὅτε καὶ θὰ Σας γράψωμεν ἐν ἐκτάσει. — κ. Ζ. εἰς Σιάτισταν. Οὐδὲν νεώτερον ἔχομεν μέχρι σήμερον. — κ. Ζ. εἰς Ἀδριανούπολιν. Ἀναμένομεν τὰ κατ' αὐτὰς αἰτηθέντα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ἡ ἀστυνομία τῶν μεγάλων πόλεων. — Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ γάλακτος. — Ἡ δυστυχισμένη (τέλος), κατὰ τὸν Ἰβάν Τουργένιεφ, ὑπὸ Ε. Ν. — Ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις. — Ἐκ Πομπηίας (μετὰ δύο εἰκόνων ἐν σελ. 172—173). — Ποικίλα. (Νέα θανατικὴ μέθοδος. — Αἱ βέγγαι τῆς Ὀλλανδίας. — Αἱ εὐρωπαϊκαὶ γλώσσαι καὶ τὰ γερμανικὰ τηλεγραφεῖα. — Νέα τοῦ Κρουπ τηλεβόλα. — Οἱ ἀμαξήλατοι τοῦ Λονδίνου. — Ἰδιόρρυθμοι Κυβερνητικαὶ ἀποφάσεις. — Ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς ἰδιοκτῆται μιᾶς οἰκίας. — Κρεωφαγία ἐν Βερολίνῳ.) — Πινακοθήκη, ἥτοι ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Καλλιτεχνία, Ἐπιστήμη. — Γραμματόσημα μετὰ τριῶν εἰκόνων. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία. — ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Δρ. Βερνάρδος Γκροῦδεν (ἐν σελ. 161). — Λουδοβίκος Β'. Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας (ἐν σελ. 165). — Τὸ θέρος, κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ κ. Σίχελ (ἐν σελ. 169). — Ἐκ Πομπηίας, μνηστήριος πομπῆ (ἐν σελ. 172), ἐπικύδειος πομπῆ (ἐν σελ. 173), ἀμφοτέραι ὑπὸ Salvatore de Gregorio.

Εκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.